USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudců JUDr. Ing. Zdeňka Strnada, Ph.D., MPA a JUDr. Věry Balejové v právní věci

Navrhovatel: **Ing. J. M.**
bytem V. 1025/19, Č. B.

proti

odpůrci: 1) **Magistrát města České Budějovice**, nám. Přemysla Otakara II. č. 1/1, 370 92 České Budějovice
2) **Česká strana sociálně demokratická**
zmocněnkyně R. S., D. 4, Č. B.
3) **Česká pirátská strana**
zmocněnec Bc. P. Š., bytem Ř. 780, J. H.

o návrhu na neplatnost voleb a neplatnost hlasování do zastupitelstva města České Budějovice konaný dne 5. 10. a 6. 10. 2018

takto:

I. Návrh se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Volební stížnost

1. Návrhem doručeným Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 18. 10. 2018 (dále též „volební stížnost"), se navrhovatel domáhal vyslovení neplatnosti volby kandidátů do zastupitelstva obce České Budějovice na základě domněnky, že chybným počítáním hlasů okrskových komisí došlo k hrubému ovlivnění výsledků voleb. Navrhl přezkoumání výsledků voleb tak, že budou přepočteny výsledky všech 90 okrsků a na základě nových výsledků rozděleny mandáty stran a tím zvoleni jiní kandidáti, konkrétně M. J., P. P. a O. F.
2. Uvedl, že na základě výsledků zveřejněným Českým statistickým úřadem má za to, že počet hlasů sečtených pro jednotlivé kandidáty neodpovídá skutečnosti. Navrhovatel

hlasoval v okrsku č. 42 pro kandidátku č. 4 a kandidáty č. 41, 42 a 43. S ohledem na tuto skutečnost vyslovil přesvědčení, že pro tyto kandidáty hlasovalo ještě dalších několik spoluobčanů a výsledek počtů hlasů pouhých 4 neodpovídá skutečnosti. U ostatních kandidátů se pohyboval počet minimálně 10 hlasů, a to i u kandidátů na pozici 44 a 45, kteří mají 11 hlasů, přitom kombinací tří po sobě jdoucích kandidátů mají pouze 4 hlasy. I když lze dávat hlasy jednotlivým kandidátům, je pravděpodobnost takového výsledku téměř nulová.

3. Dále navrhovatel poukázal na výsledky okrskové volební komise č. 85 u kandidátky č. 14. Zde mají jednotliví kandidáti zhruba 28 hlasů, ale kandidát č. 18 má podle volební komise 228 hlasů. V celkovém součtu není tento kandidát žádným významným kandidátem, a pokud je dle žalobce jeho předpoklad správný, pak má tato strana připočtených 200 hlasů, které zasáhnou do výpočtu mandátů jednotlivých stran.

4. Navrhovatel uvedl, že si je vědom toho, že volební právo je anonymní, a tudíž nelze jeho tvrzení podložit přímými důkazy, ale ze zřejmých nelogičností lze dovodit zásadní pochybení okrskových komisí při sčítání hlasů jednotlivým kandidátům. Pokud by byly jeho předpoklady správné, minimálně v okrscích č. 42 a 85 byly chybně vypočteny hlasy. Kontrolní orgány se takovou chybovostí nezabývaly a ze strany státu není vytvořen mechanismus pro kontrolu a odstranění chybovosti při sčítání okrskových komisí. Navrhovatel vyslovil obavu, že mohlo dojít i v jiných případech k závažným početním chybám, které v konečném důsledku mohly hrubě ovlivnit výsledek voleb s ohledem na skutečnost, že některé strany se jen těsně nedostaly do zastupitelstva s procenty hlasů 4,83 % či 4, 76 % anebo ty, které jen těsně uspěly s 5,49 %, anebo by došlo k rozdílnému rozložení mandátů jednotlivých stran. Navrhovatel nevznesl námitku věcné ani místní nepříslušnosti soudu.

II. Vyjádření účastníků v průběhu řízení

5. K návrhu navrhovatele se vyjádřil odpůrce č. 1, který uvedl, že prostým výpočtem při zachování celkového počtu platných hlasů ve všech volebních okrscích pro volby do zastupitelstva města České Budějovice, tj. 1 205 155 hlasů zjistíme, že pro dosažení 5% hranice nutné pro získání mandátu člena zastupitelstva města musí volební strana získat 60 257 platných hlasů. Volební strana č. 4 získala celkem 58 270 platných hlasů. Musela by, proto získat celkem o 1 987 platných hlasů více. Tyto údaje o počtu platných hlasů jsou k dispozici na webových stránkách Českého statistického úřadu www.volby.cz. S ohledem na způsob hlasování a rozdíl platných hlasů pro navrhovatelem uvedené kandidáty, u rozdílu týkajícího se jednotek hlasů, nelze objektivně konstatovat, že výsledek hlasování za volební okrsek č. 42 byl nutně nesprávný, či že došlo k porušení ustanovení zákona o volbách do zastupitelstev obcí způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb. U volebního okrsku č. 85 lze ze zápisu o výsledku hlasování zjistit, že kandidát č. 18 volební strany s pořadovým číslem 14 obdržel celkem 228 platných hlasů. Ostatní kandidáti volební strany č. 14 obdrželi minimálně 23 platných hlasů, maximálně 35 hlasů. Z uvedeného lze dovodit, že mohlo dojít k chybě při zpracování zápisu o výsledku hlasování, kdy mohla být kandidátu č. 18 mylně připsána číslovka 2 vyjadřující počet hlasů

ve stovkách. Prostým výpočtem při zachování celkového počtu platných hlasů ve všech volebních okrscích pro volby do zastupitelstva města České Budějovice, tj. 1 205 155 hlasů, zjistíme, že po snížení celkového počtu platných hlasů pro volební stranu č. 14, tj. 146 875 o 200 platných hlasů dosáhneme počtu 146 675 platných hlasů, což činí 12,17 % všech platných hlasů, tj. 0,01 % méně než je celkový počet platných hlasů, které volební strana č. 14 získala. Proto ani v případě této strany nedošlo k nesprávnému uvedení platných hlasů pro označeného kandidáta, ani upravený výsledek hlasování by nemohl hrubým způsobem ovlivnit celkové výsledky voleb do zastupitelstva města České Budějovice.

6. Na základě výzvy soudu se odpůrce č. 2 a odpůrce č. 3 k návrhu navrhovatele nikterak nevyjádřili.

III. Písemnosti podstatné pro rozhodování dané věci

7. Soudu byly předány v uzamčených a zapečetěných volebních schránkách volební lístky pro volby do zastupitelstva města České Budějovice, volební obálky pro tyto volby, seznam voličů a výsledky voleb. Ze zápisu o výsledku voleb do zastupitelstva města České Budějovice konaných ve dnech 5. 10. a 6. 10. 2018 vypracovaného dne 7. 10. 2018 je zřejmé, že ve městě České Budějovice bylo 90 okrsků, 90 okrskových volebních komisí. Celkový počet osob zapsaných ve výpisech ze seznamu voličů a jejich dodatků činil 74 631 osob. Celkový počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky, bylo 28 969. Celkový počet odevzdaných úředních obálek byl 28 892. Volební strana č. 4 - Česká strana sociálně demokratická získala 58 270 hlasů a ve vztahu k celkovému počtu odevzdaných hlasů 1 205 155 hlasů činil tento poměr hlasů k základu 4,83 %. Volební strana č. 14 -Česká strana pirátská při počtu získaných hlasů 146 875 získala k základu 12,18 %.

8. Ve volebním okrsku č. 42 byl celkový počet osob zapsaných do výpisů ze seznamu voličů a jeho dodatku 746. Počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky, byl 290 a počet odevzdaných úředních obálek taktéž 290. Počet platných hlasů ve volebním okrsku byl 12 181. Volební strana č. 4 získala v okrsku č. 42 celkem 595 hlasů. U kandidátů č. 41, 42 a 43 je uveden počet hlasů 4. Ve volebním okrsku č. 85 bylo zapsáno do výpisů ze seznamu voličů celkem 739 voličů, počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky, činil 276, počet odevzdaných úředních obálek 275. Počet platných hlasů ve volebním okrsku pro všechny volební strany činil 13 370 hlasů. Pro kandidáta č. 18 volební strany 14 je uvedeno celkem 228 hlasů.

IV. Právní názor soudu

9. Krajský soud se návrhem zabýval podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), a dospěl k závěru, že návrh není důvodný.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

10. Podle ustanovení § 90 odst. 1 s.ř.s. za podmínek stanovených zvláštními zákony (v poznámce pod čarou učiněn odkaz i na zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, v platném znění) může se občan, politická strana nebo nezávislý kandidát nebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb, neplatnosti hlasování nebo neplatnosti volby kandidáta.

11. Podle § 90 odst. 2 s.ř.s. posledně jsou účastníky řízení o návrhu na neplatnost voleb nebo na neplatnost hlasování navrhovatel, příslušný volební orgán, politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena nebo nezávislý kandidát.

12. To vyplývá i z ustanovení § 60 odst. 1 zákona o volbách do obecních zastupitelstev, v platném znění, kdy podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu voličů ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejichž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva („navrhovatel“). Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí státní volební komisí.

13. Podle § 60 odst. 2 posledně citovaného zákona může návrh na neplatnost hlasování podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky hlasování. Podle odst. 3 téhož ustanovení může návrh na neplatnost voleb podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb. Podle odst. 4 může návrh na neplatnost volby kandidáta podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby tohoto kandidáta.

14. Podle § 90 odst. 3 s.ř.s. soud rozhodne usnesením, a to do 20 dnů poté, kdy návrh došel soudu jednání není třeba nařizovat.

15. Navrhovatel byl aktivně legitimován k podání návrhu. Navrhovatel v návrhu uvedl, že podává návrh na neplatnost kandidátů do zastupitelstva obce České Budějovice, aniž nějakého konkrétního kandidáta označil. Dále uvedl domněnku, že chybným počítáním hlasů došlo k hrubému ovlivnění výsledků voleb. V textu svého návrhu na základě vlastních úvah tvrdil, že došlo k hrubému ovlivnění výsledků voleb. Požadoval přezkoumání voleb, na základě přepočtů výsledků všech 90 okrsků a rozdělení nových mandátů tak, že budou zvoleni jiní kandidáti, konkrétně M. J., P. P. a O. F. Soud posoudil podaný návrh a dospěl k závěru, že žalobce konkrétně neoznačil žádného konkrétního kandidáta, jehož volba měla být neplatná. V kontextu navrhovatelem uvedených námitek proto soud hodnotil podaný návrh jako návrh na neplatnost hlasování, případně návrh na

neplatnost voleb a propustil jej s ohledem na splnění zákonných podmínek k meritornímu projednání.

16. Citovaná právní úprava umožňuje, aby návrh na neplatnost voleb či neplatnost hlasování podal navrhovatel, má-li za to, že došlo k porušení ustanovení zákona o volbách do zastupitelstev obcí (měst) způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb či hlasování. Podle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu je třeba primárně vycházet z předpokladů, že zveřejněné výsledky voleb odpovídají skutečné vůli voličů. Je proto vždy na navrhovateli, aby předložil konkrétní důkazy, alespoň zvlášť významné indicie, které by svědčily o tom, že by tomu tak nebylo (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu sp. zn. VOL 58/2017). Všechny vady či pochybení je vždy nutné poměřovat jejich dopadem na výsledek voleb do zastupitelského orgánu, neboť řízení je založeno na ústavním principu ochrany rozhodnutí, které vzešlo z vůle většiny vyjádřené svobodným rozhodováním a respektujícím práva menšiny (článek 6 Ústavy). Rozhodnutí voličů lze změnit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že voliči rozhodli jinak. Přitom platí vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Proto je nutné předložit důkazy k jejímu vyvrácení, a to tím, kdo volební pochybení namítá. Funkce soudu v rámci přezkumu voleb nemůže být vykládána široce, že by v konečném důsledku měla nahrazovat či doplňovat činnost volebních orgánů na základě spekulativně formulované námitky. K tomu lze odkázat na Nález Ústavního soudu I. ÚS 768/06 či usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. VOL 82/2006-51.

17. Jinými slovy řečeno při přezkumu výsledků voleb soud vychází z presumpce správnosti závěrů jednotlivých okrskových volebních komisí, nebyl-li v konkrétním případě prokázán opak (viz kupříkladu usnesení NSS č. j. VOL 67/2010-47 či č. j. VOL 18/2014-46). Nejvyšší správní soud sice připustil, že striktní požadavek na předložení relevantních důkazů navrhovatelem by mohl být překážkou přezkumu volebních výsledků, a tudíž přístupu k soudu, a to zvláště v případě jednotlivých občanů, kteří se neúčastnili sčítání hlasů volebními komisemi. Na druhou stranu však k přepočtu hlasů či přezkoumání správnosti k jejich posouzení nelze přistoupit na základě důkazně nepodložené volební stížnosti, neboť by musela existovat v konkrétním případě zvláště významná indicie, která by byla způsobilá vyvolat pochybnost o správnosti vyhlášeného volebního výsledku voleb (usnesení NSS č. j. VOL 82/2006-51, č. j. VOL 18/2014-46).

18. Úkolem volebního soudnictví je zhodnotit, zda objektivně seznatelnou protizákonností nedošlo k tak intenzivnímu zásahu do volební soutěže, že to mohlo důvodně vést ke zpochybnění jejích výsledků. Intenzita musí dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k protizákonnému jednání nedošlo, nebyl by konkrétní kandidát zřejmě vůbec zvolen.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

19. Jak vyplývá z citované judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu, aby soud sám přistoupil k přepočtu hlasů či k přezkoumávání správnosti jejich posouzení pouze na základě důkazně nepodložené volební stížnosti, musela by jej k tomu v daném případě přimět zvláště významná indicie, která by byla způsobilá vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku voleb. Dílčí chyby při sčítání hlasů přitom jistě nelze vyloučit. Nicméně celý proces hlasování a sčítání hlasů je s ohledem na počet členů okrskových volebních komisí, jejichž úkolem je navzájem se kontrolovat a na způsob jejich delegování, kdy každá volební strana má možnost delegovat svého zástupce, nastaven tak, aby nebezpečí pochybení bylo minimalizováno. Pokud je i přesto sčítání hlasů prováděno tak, že to zavdává důvod domnívat se, že není provedeno správně, má každý člen okrskové volební komise, který by měl pochybnost o korektnosti sčítání, možnost vznést proti tomu výhrady, například formou odepření podpisu v zápisu o průběhu a výsledku hlasování ve smyslu § 42 odst. 1 zákona o volbách do obecních zastupitelstev.

20. Navrhovatel ve svém návrhu vyslovil domněnku, že chybným počítáním hlasů v okrskových komisích došlo k hrubému ovlivnění výsledku voleb. Tuto svou námitku rozvedl pouze na základě hypotetických úvah, které jej vedly k vyslovení této domněnky. Neoznačil žádný konkrétní důkaz, který by takovému závěru nasvědčoval, a byl si toho, jak sám uvedl v návrhu, vědom.

21. Řízení o návrhu na neplatnost voleb či hlasování je řízením sporným, kdy platí povinnost navrhovatele tvrdit všechny pro rozhodnutí ve věci významné skutečnosti a označit důkazy k prokázání svých tvrzení. Soud, jak vyplývá z výše uvedeného, nemůže v takovém řízení doplňovat či domýšlet chybějící tvrzení navrhovatele či ze své vlastní iniciativy dohledávat důkazy, neboť v opačném případě by narušil rovnost účastníků řízení podle článku 1 Listiny základních práv a svobod vyjádřenou v článku 36 odst. 1 této Listiny. Při posuzování důvodnosti volebních stížností je standardně postupováno ve třech krocích. Tento algoritmus posuzování volebních stížnosti zformuloval Nejvyšší správní soud poprvé v případě řízení o stížnosti na neplatnost volby kandidáta ve volbách do Evropského parlamentu v roce 2004 (srov. usnesení ze dne 2. 7. 2004 č. j. VOL 6/2004-12 bub. pod č. 354/204 Sb. NSS). Jedná se o univerzální postup, který je používán v rámci soudního přezkumu výsledků všech typů voleb. Jeho podstata spočívá v tom, že si soud postupně položí 3 otázky a pouze za situace, kdy odpověď na všechny otázky bude kladná, může stížnosti vyhovět a rozhodnout o neplatnosti voleb, hlasování či volby kandidáta. Jedná se o podmínku protizákonnosti, která znamená porušení některých ustanovení volebního zákona nebo porušení jiných právních předpisů než výhradně volebního zákona, a to v těch případech, kdy se z obsahového hlediska jedná o právní předpisy vážící se na volební proces a které z hlediska závažnosti dosahují ústavní intenzity. Druhou podmínkou je naplnění existence přímého vztahu mezi touto protizákonností a výsledkem voleb. Poslední podmínka spočívá v prokázání zásadní intenzity této protizákonnosti, která ve svých důsledcích musí přinejmenším zpochybňovat volební výsledek, což

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

znamená, že je možnost se důvodně domnívat, že pokud by k protizákonnému jednání došlo, dopadly by volby zřejmě odlišně.

22. V první části volební stížnosti navrhovatel zpochybňoval výsledek hlasování v okrsku č. 42, kdy sám hlasoval pro kandidátku č. 4 a kandidáty č. 41, 42 a 43. Vyslovil domněnku, že pro tyto kandidáty hlasovalo i dalších několik spoluobčanů, a přesto tito kandidáti obdrželi každý z nich pouhé 4 hlasy. U ostatních kandidátů této strany se pohyboval počet hlasů 10, a to včetně kandidátů na pozici č. 44 a 45, kteří mají 11 hlasů.

23. Podle ustanovení § 34 odst. 2, 3 a 4 zákona o volbách do zastupitelstev obcí může volič volit nejvýše tolik kandidátů, kolik členů zastupitelstva obce má být zvoleno. Volič dále může na hlasovacím lístku označit v rámečku před jménem kandidáta křížkem toho kandidáta, pro kterého hlasuje, a to v kterémkoli ze sloupců, v nichž jsou uvedeni kandidáti jednotlivých volebních stran. Volič také může na hlasovacím lístku označit křížkem ve čtverečku v záhlaví sloupce s kandidáty volební strany nejvýše jednu volební stranu. Zároveň může označit v rámečku před jménem kandidáta křížkem další kandidáty, pro které hlasuje, a to v libovolných samostatných sloupcích, ve kterých jsou uvedeny ostatní volební strany. Takto volí předně jednotlivě označené kandidáty, dále tolik kandidátů označené volební strany, kolik činí rozdíl počtu členů zastupitelstva, kteří mají být zvoleni, a označených jednotlivých kandidátů, a to v pořadí, v němž jsou kandidáti označené volební strany uvedeni v jejím sloupci.

24. Kombinací způsobů, které jsou popsány zejména v odstavci 3 a 4 výše citovaného ustanovení zákona o volbách do zastupitelstev obcí, může volič některého z kandidátů vynechat nebo naopak dosáhnout toho, že někteří z kandidátů, byť jsou uvedeni s vyšším pořadovým číslem na kandidátní listině, mohou obdržet i vyšší či jiný počet platných hlasů, než je kupříkladu průměrný počet hlasů pro všechny kandidáty volební strany v příslušném volebním okrsku.

25. Ze zápisu o výsledku voleb zastupitelstva města České Budějovice soud ověřil, že bylo odevzdáno celkem 1.205.155 platných hlasů ve všech volebních okrscích a pro dosažení 5% hranice pro získání mandátu člena zastupitelstva města musela volební strana získat 60.257 platných hlasů. Ve vztahu k volební straně č. 4 soud ověřil, že tato strana získala celkem 58.270 platných hlasů, což bylo o 1.987 platných hlasů méně, než byl limit pětiprocentní hranice. Z toho důvodu volební strana č. 4 nezískala ve volbách do zastupitelstva města České Budějovice žádný mandát. Jestliže žalobce vyslovil pochybnost ohledně tří kandidátů č. 41, 42 a 43, kteří obdrželi pouze 4 platné hlasy, a v té souvislosti vyslovil přesvědčení, že pro tyto kandidáty hlasovalo ještě několik dalších spoluobčanů, pak pro toto tvrzení soudu nepředložil kromě této hypotetické úvahy žádný důkaz ani žádné konkrétní číselné údaje. Za této situace proto platí v úvodu vyslovená premisa, že platí vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů, pokud není předložen

důkaz, tuto domněnku vyvracející, anebo tu alespoň není významná indicie, na jejíž důvodnost by bylo možné usuzovat. V dané věci nejenže nebyl soudu předložen relevantní důkaz či indicie potvrzující tvrzení navrhovatele, ale také je třeba uvést, že navrhovatelova úvaha nemá význam, neboť počet hlasů, které získala volební strana č. 4, nedosáhl požadované 5% uzavírací klauzule, tudíž nebyl dán ani žádný důvod předpokládat, že by odstranění případné namítané nesrovnalosti týkající se několika zpochybňovaných hlasů, mohlo na uvedené skutečnosti cokoliv změnit. Pouhá domněnka, že by tomu tak být mohlo, není dostačující. Navrhovatelova námitka zůstala v poloze nepodložené spekulace a nemohla vyústit až v jím požadované přepočítávání všech hlasovacích lístků.

26. Stejně tak v další námitce navrhovatele týkající se volebního okrsku č. 85 a kandidátky č. 14 navrhovatel pouze hypoteticky uvažoval o tom, že každý z kandidátů má zhruba kolem 28 hlasů, ale kandidát č. 18 má 228 hlasů. Přitom dle názoru navrhovatele není tento kandidát žádným významným kandidátem a až na tuto výchylku má podobný počet hlasů jako ostatní kandidáti. V této souvislosti navrhovatel dále tvrdil, že pokud je jeho předpoklad správný, má strana č. 14 připočtených nevýznamných 200 hlasů, které zasáhnout do výpočtu mandátů jednotlivých stran.

27. K tomu soud ze zápisu o výsledku voleb zastupitelstva města České Budějovice zjistil, že bylo odevzdáno celkem 1.205.155 platných hlasů ve všech volebních okrscích a pro volební stranu č. 14 celkem za všechny okrsky 146.875 hlasů, což činí 12,18 % (poměr hlasů k základu). Při hypotetické navrhovatelově úvaze, že u kandidáta č. 18 pro volební stranu č. 14 došlo k chybnému navýšení počtu chybných platných hlasů o 200, bylo by dosaženo celkového počtu platných hlasů pro tuto stranu 146.675, což činí 12,17 % (poměr hlasů k základu), což je o 0,01 % méně. Uvedené údaje o počtu platných hlasů jsou k dispozici na webových stránkách Českého statistického úřadu www.volby.cz. Nahlédnutím do celkových výsledků volební strany č. 14 lze u kandidáta č. 18 zjistit počet hlasů 3.430, což nikterak nevybočuje z počtu hlasů, které obdrželi jiní kandidáti této strany, a tudíž nelze tuto úvahu navrhovatele hodnotit jako významnou indicii, která by mohla zpochybnit výsledek hlasování ve volebním okrsku č. 85, či ovlivnit hrubým způsobem celkové výsledky voleb do zastupitelstva města České Budějovice. Z uvedené úvahy je zřejmé, že ani v tomto konkrétním případě nebyly navrhovatelem předloženy takové závažné indicie, a soud proto nepřistoupil k ověření navrhovatelem tvrzených pochybností, na jejichž základě vyslovil požadavek na přepočet hlasů voličů, neboť sám navrhovatel své důvody nikterak nedoložil. Pokud není soudu předložen relevantní důkaz či indicie podporující tvrzení navrhovatele, zůstává námitka jen nepodloženou spekulací, která nemůže vyústit až v přepočítávání všech hlasovacích lístků.

28. Soud na základě vyslovených námitek navrhovatele nemohl přisvědčit správnosti navrhovatelem vysloveného předpokladu, že se nikdo z volebních komisí či kontrolních orgánů nezabýval chybovostí při spočítání hlasů a zároveň není vytvořen žádný

mechanismus pro kontrolu a odstranění chybovosti při sčítání okrskových komisí. Jak soud výše uvedl, takové mechanismy jsou zákonem nastaveny a lze je využít. Na druhou stranu navrhovatel soudu nepředložil žádné konkrétní důkazy, které by nasvědčovaly jeho obavě, že došlo k závažným početním chybám, které by v konečném důsledku měly vliv na volební výsledek některých stran, které se těsně nedostaly do zastupitelstva s procenty hlasů 4,83 či 4,76, nebo které jen těsně uspěly s 5,49 nebo že došlo k rozdílenému rozložení mandátů jednotlivých stran. Stejně tak je zcela hypotetická a nepodložená úvaha navrhovatele, že by měli být zvoleni kandidáti, konkrétně M. J., P. P. a O. F. Pokud volební strana č. 4, za kterou tito kandidáti kandidovali, nedosáhla 5% uzavírací klauzule a nebyl zpochybněn volební výsledek této strany, nelze přisvědčit důvodnosti námitky, že měly být přiděleny mandáty navrhovatelem uvedeným kandidátům. Pro toto tvrzení nebyly soudu předloženy žádné konkrétní důkazy.

29. S ohledem na zákonnou úpravu voleb soud dospěl k závěru, že návrh navrhovatele, který chybně označil jako návrh na neplatnost volby kandidátů, aniž takové kandidáty konkrétně označil, nebyl důvodný.

30. Pro úplnost a na podporu svých závěrů soud cituje z nálezu Ústavního soudu sp. zn. III ÚS 3673/14...„*svobodná soutěž politických sil v demokratické společnosti ve smyslu článku Listiny náleží k fundamentálním ústavním principům, na nichž je založen demokratický a právní stát. Zákonná úprava všech politických práv a svobod a jejich výklad všemi orgány aplikujícími právo, tedy i volebními soudy, musí tuto svobodnou soutěž politických sil umožňovat a ochraňovat.*

Podle článku 2 odst. 1 Ústavy je zdrojem veškeré státní moci lid, který státní moc vykonává prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní.
Podle článku 6 Ústavy veškerá politická rozhodnutí vycházejí z vůle většiny, vyjádřené svobodným hlasováním ve svobodných a demokratických volbách.
Z předchozích principů vyplývá, že pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení platí vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit přesvědčivé důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá.
Žádný soudní zásah nesmí ohrozit svobodné vyjádření názoru lidu při volbě svých zástupců a musí odrážet, resp. nemařit snahu o zachování integrity a účinnosti volební procedury, zaměřené na zjištění vůle lidu prostřednictvím všeobecných voleb. Následné zpochybňování výsledku voleb bez prokázání závažných volebních vad hrozí podrýváním demokratické legitimity zvolených zastupitelských orgánů a aktů, které přijímají. Byla-li vůle lidu svobodně a demokraticky vyjádřena, žádné následující zásahy nemohou tento výběr zpochybnit, s výjimkou existence přesvědčivých důvodů zájmu demokratického pořádku.
S výjimkou nejzávažnějších pochybení ve volební proceduře musí státní moc, reprezentovaná volebními soudy, zachovávat zdrženlivost ve své ingerenci a vyvarovat se aktivismu.

Rozhodnutí voličů jako suveréna může soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, jestliže vady volebního procesu způsobily nebo prokazatelně mohly způsobit, že by voliči rozhodli jinak a že by byl zvolen jiný kandidát.“

V. Závěr, náklady řízení

31. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl krajský soud k závěru, že návrh navrhovatele nebyl důvodný, a proto jej, aniž by ve věci nařizoval jednání, jako nedůvodný usnesením zamítl (§ 90 odst. 3 s. ř. s.).

32. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Krajského soudu v Českých Budějovicích (§ 93 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 1 s. ř. s.)

České Budějovice 5. listopadu 2018

JUDr. Marie Trnková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.